

и братия-та си: нека ся населятъ ^и въ земѣхъ Гесенъ: и ако познавашъ че ся намѣруватъ между тѣхъ достойни мажіе, постави гы настойницы надъ стадата ми.

7 А Йосифъ въвведенѣ Йакова башжъ си, и представи го прѣдъ Фараона: и благослови Йаковъ Фараона. И рече Фараонъ Йакову: До колко сж дни-тѣ на години-тѣ ⁹ на животъ-ть ти? И рече Йаковъ Фараону: ["]Дни-тѣ на години-тѣ на пришелствованіе-то ми сж сто и тридесетъ години: ["]малко и зли быдохж дни-тѣ на години-тѣ на животъ-ть ми, и ["]не стигнахъ до дни-тѣ на години-тѣ на животъ-ть на отцы-тѣ ми въ дни-тѣ на принелствованіе-то имъ. И ["]благослови Йаковъ Фараона, и излѣзе отъ прислѣтствіе-то Фараоново. И насели Йосифъ башж си и братия-та си, и даде имъ притяжаніе въ Египетскж-тѣ земїхъ, на най добро-то място на земїхъ, въ Рамессейскж-тѣ земїхъ, ["]както заповѣда Фараонъ. И хранише Йосифъ башж си и братия-та си, и всички-ть домъ на башж си съ хлѣбъ, споредъ члѣди-тѣ имъ.

13 А хлѣбъ нѣмаше по всичкж-тѣ земїхъ: защото гладъ-ть бѣше твърдъ тежъкъ, ^ищото Египетска-та земя и Ханаанска-та земя изнемогохъ отъ гладъ-ть.

14 И събра Йосифъ всичко-то сребро, което ся намѣрваше въ Египетскж-тѣ земїхъ и въ Ханаанскж-тѣ земїхъ, за жито-то кое-то купувахъ: и донесе Йосифъ сребро-то въ Фараоновъ-ть домъ. И като оскудѣ сребро-то отъ Египетскж-тѣ земїхъ и отъ Ханаанскж-тѣ земїхъ, дойдохж всичкы-ть Египетиани при Йосифа и рекохъ: Дай ни хлѣбъ; ["]зашо да умремъ прѣдъ лицето ти? защото оскудѣ сребро-то. А Йосифъ рече: Докарайте скотове-тѣ си, и ще ви дамъ хлѣбъ за скотове-тѣ ви, ако е сребро-то оскудѣло. И докарахж скотове-тѣ си на Йосифа, и даде Йосифъ хлѣбъ за коне-тѣ, и за овцы-тѣ, и за говеда-та, и за ослы-тѣ: и храни гы съ хлѣбъ въ онжъ годинъ за всичкы-тѣ имъ скотове.

18 И като ся свѣрши оназъ година, дойдохъ при него вторж-тѣ годинъ, и рекохъ му: Не ще да скрьемъ отъ господаря нашаго че оскудѣ сребро-то: и скотове-тѣ станахж на господаря нашего: не останж друго прѣдъ господаря нашаго, освѣнъ тѣлеса-та ни и земя-та ни. Зашо да погинемъ прѣдъ твои-тѣ очи, и ний и земїхъ ни? Купи нась и земїхъ-тѣ ни за хлѣбъ, и ще бждемъ, ний и земя-та ни, раби Фараону: и дай ни сѣме, за

да останемъ живи, и да не умремъ, и земя-та да не запустѣ. И купи Йосифъ всичкж-тѣ Египетскж земїхъ за Фараона: защото Египтиані-тѣ продадохж всякой нивж-тѣ си, понеже гладъ-ть настегнуваше на тѣхъ: така земя-та станж Фараонова. И прѣмѣсти народъ-ть по градове-тѣ, отъ край до край на Египетскы-тѣ прѣдѣлы. ["]Само земїхъ-тѣ на жреци-тѣ не купи: защото жреци-тѣ имахж дѣлъ *опрѣбленї* отъ Фараона: и ядѣхж дѣлъ-ть си, който имъ даде Фараонъ: за това не продадохж земїхъ-тѣ си. Тогази рече Йосифъ на народа: Его, купихъ васть и земїхъ-тѣ ви днеси за Фараона: на ви сѣме, и сѣйтѣ земїхъ-тѣ. И въ врѣме-то на плодъ-ть, ще дадете петжъ-ть часть Фараону, а четыри-тѣ части ще бждатъ за васть, за сѣмо на нивя-та и за храни вамъ, и за отѣзи, които имате въ кжци-тѣ, и за храни на дѣца-та ви.

25 И тѣ рекохъ: Ты упази животъ-ть ни: ["]да намѣримъ благодать прѣдъ господаря нашего, и ще бждемъ раби Фараону: 26 И постави Йосифъ това законъ въ Египетскж-тѣ земїхъ, до днесъ, да ся дава пета-та часть Фараону, ["]освѣнъ земя-та на жреци-тѣ само, *коѧто* не станж Фараонова,

27 ["]И насели ся Израиль въ Египетскж-тѣ земїхъ, въ земїхъ-тѣ Гесенъ: и придобыхъ въ неѣкъ естяжанія, и наплодихъ ся, ["]и твърдъ ся умноожихъ.

28 И поживѣ Йаковъ въ Египетскж-тѣ земїхъ седмидесетъ годинъ: и быдохж дни-тѣ на години-тѣ на животъ-ть Йакововъ сто и четыридеесетъ и седмъ годинъ. 29 И ["]приближихъ дни-тѣ на Израилъ да умре: и повѣка сына си Йосифа, и рече му: Ако намѣрихъ сега благодать прѣдъ тебе, ["]тури ржж-тѣ си подъ бедро-то ми, и ["]стори ми милость и истинѣ: ["]да 30 мя не погребешъ въ Египетъ; ["]Но да починж съ отцы-тѣ еи, и да мя прѣношешъ отъ Египетъ, ["]и да мя погребешъ въ гробъ-ть имъ. А той рече: Азъ ще 31 направиж споредъ думж-тѣ ти. И рече той: Закълни ми ся: и той му ся заклѣ: ["]и поклони ся Израиль върху възглавници-тѣ на одрѣ-ть.

ГЛАВА 48.

1 И слѣдъ това рекохъ Йосифу: Его, башца ти е бодень. И той зѣ сѣсь себе си двама-та си сынове, Манассій, и Ефре-2 ма. И извѣстихъ Йакову, и рекохъ: Его, сынъ ти Йосифъ иде при тебе: тогази ся

^и Ст. 4.^и Псал. 39; 12. Евр. 11; 9, 13.^и Йов. 14; 1.^и Гл. 25; 7. 35; 28.^и Ст. 7.^и Исх. 1; 11, 12; 37.^и Ст. 6.^и Гл. 41; 30. Дѣян. 7; 11.^и Гл. 41; 56.^и Ст. 19.^и Ездр. 7; 24.^и Гл. 33; 15.^и Ст. 22.^и Ст. 11.^и Гл. 46; 3.^и Втор. 31; 14, 3 Цар. 2; 1.^и Гл. 24; 2.^и Гл. 24; 49.^и Гл. 50; 25.^и 2 Цар. 19; 37.^и Гл. 49; 29. 50; 5, 13.^и Гл. 48; 2, 3 Цар. 1; 4;^и Езд. 11; 21.